

Det synes Socialdemokratiet er en god idé. Vi synes ikke, at de rammer, vi hidtil har givet for integration af nytilkomne, har været gode nok.

Erfaringen har vist, at 18 ugentlige timers sprogundervisning i halvandet år og derudover stort set ingenting ikke er aktiverende og inspirerende nok for mennesker, som skal forsøge at falde til her i landet. Derfor er vi godt tilfreds med den udformning, forslaget har fået, som betyder en integrationsperiode på tre år med minimum 30 timer om ugen fordelt på sprogundervisning og arbejdsmarkedstilknøytning baseret på en individuel handlingsplan udarbejdet i samarbejde med den pågældende.

Det er også i denne sammenhæng, at forslaget om, at flytningen som hovedregel skal blive i en kommune i tre år, skal ses. Skal integrationsprocessen lykkes, er det en forudsætning, at den lagte handlingsplan følges. Som bekendt lægger forslaget op til, at den enkelte kan flytte, hvis det accepteres af tilflytterkommunen. Og vi vil godt under udvalgsarbejdet være med til at se nærmere på, i hvilke situationer det vil være rimeligt, at tilflytterkommunerne skal sige ja.

Forudsætningen for denne integrationsindsats er, at nytilkomne fordeles bedre ud over landets kommuner. Der har fra visse sider været rejst kritik af denne fordeling som værende en tvang over for de pågældende. Efter vores vurdering er der ikke hold i kritikken, idet fordelingen vil ske ud fra hensyn til bl.a. eventuelt herboende familie, hensynet til ønsker om job eller uddannelse, placering sammen med folk af samme nationalitet, sprog osv.

Baggrunden for tanken om en fordeling til landets kommuner er dels, at integrationsopgaven er en landsopgave og ikke kun en opgave for visse kommuner, dels og vel især at erfaringerne med bosnierne viser, at placeringen i mindre grupper ude i lokalsamfundene øger mulighederne for integration. Det er lettere at få kontakt til det omgivende samfund og derved også få et socialt netværk. Det er lettere at komme i arbejde, og en sådan placering medvirker til, at de pågældende flygtningegrupper bliver en del af det omkringliggende samfund og ikke en enklave placeret ved siden af samfundet.

Også spørgsmålet om kommunernes pligt til at tage imod flygtninge har været til debat. Det er efter vores vurdering en meget overdimensioneret debat. Når flygtningene netop placeres ud over landet, vil der selv for de større kommuner blive tale om, at de skal modtage et forholdsvist beskedent antal mennesker.

Det er vores helt, helt klare indtryk, at bortset fra et par enkelte – måske tre – kommuner i det storkøbenhavnske område er der generelt ude omkring i kommunerne forståelse for at tage del i opgaven, og der er også en erkendelse af, at der med forslaget gives gode økonomiske muligheder for at gennemføre opgaven.

Endelig har der været bekymring om udlændingelovens bemærkninger om arrangerede ægteskaber, og derfor vil jeg godt understrege, at forslaget ikke skal ses som et anslag mod en kulturel tradition, hvor forældre spiller en rolle i forbindelse med indgåelse af ægteskab. Det er derimod en håndsrekning til de unge, som mod deres vilje føler sig tvunget ind i et ægteskab. At sådanne tvangsægteskaber kan blive til en stor menneskelig tragedie, kan vores krisecentre desværre berette med om.

I anledning af den debat, der i den forgange tid har været om forslagernes forhold til menneskerettigheder, vil jeg godt slutte mit indlæg med at citere fra det høringssvar, som Centeret for Menneskerettigheder tidligere har fremsendt, og dér siges det bl.a.:

»Mens der ikke kan være tvivl om, at forslaget til integrationslov generelt set vil have positive virkninger på flygtninge og indvanderes samfundsmæssige integration og livsbetingelser, og at det derfor vil bidrage til en øget ligebehandling for disse minoritetsgrupper, synes forslaget på den anden side at rejse visse principielle menneskeretlige problemer.

Nogle af de midler, der foreslås taget i anvendelse for at opnå det overordnede mål, må umiddelbart forekomme vanskeligt forenelige med Danmarks internationale forpligtelser. Dette kan ganske vist tænkes opvejet af, at de pågældende foranstaltninger vil tilgodese det overordnede positive formål: at forbedre disse persongruppers retsstilling.«

Jeg skal ikke prøve at skjule, at Menneskerettighedscenteret og for øvrigt også Flygtningehjælpen har peget på nogle punkter i forslagene, hvor de mener, der kan være problemer af forskellig art. Men jeg finder det værd at hæfte sig ved udgangspunktet: at der ikke er tvivl om, at integrationsloven vil have positive virkninger for de pågældendes integration, livsbetingelser og ligebehandling, samt at det også siges, at de nævnte betænkeligheder kan tænkes opvejet af, at det overordnede positive formål, nemlig at forbedre retsstillingen, nås.

I Socialdemokratiet er vi overbevist om, at gennemførelsen af disse forslag vil føre til, at vi